

[Laursen.]

maaske været fri for at tage denne Lov op til Revision allerede i den første Samling, efter at den var vedtaget, og nu igen i den paafølgende Samling. Den Passus, der her er Tale om angaaende Paaskriften paa Tændstikæsker, gled igennem i Udvalget, vel udelukkende, fordi ingen mente, at den kunde skade noget. Paa den anden Side havde vi ikke — det havde jeg i hvert Fald ikke, og det samme gjaldt sikkert de fleste af Udvalgets Medlemmer — Tiltro til, at den vilde gavne noget væsentligt. Jeg forstod jo nok, at Fabrikkerne skulde have en anden Cliché til Trykning af deres Etiketter, men det er dog af mindre Betydning, da det kun drejer sig om en mindre Udgift, saa af den Grund behøvede vi ikke at ændre Loven; men noget anderledes stiller Sagen sig, naar Fabrikkerne efter at være blevet gjort opmærksom paa, at denne Tilføjelse skal paa Tændstikæskerne, kommer og siger: Det er meget ubehageligt, for det vil koste os ca. 100 000 Kr. aarlig — og det er jo ikke noget rent minimalt Beløb at paalægge en Industri herhjemme.

Nu siger den ærede Ordfører for Venstre: Ja, men der er nogle enkelte af de udenlandske Fabrikker, som, allerede før Loven traadte i Kraft, har optaget denne Paaskrift paa deres Æsker. Ja, det ved jeg, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det har en anden Grund, idet det er mig bekendt, at de udenlandske Tændstikfabrikker gør sig al mulig Ulejlighed med at fordanske Udseendet af deres Tændstikæsker; de sætter danske Personligheders Billede paa o. s. v., og nu kunde det maaske være dem meget kærkomment at faa en lovbefalet dansk Tekst sat paa, for det kunde maaske foranledige Folk til at tro, at det virkelig var et dansk Fabrikat. Jeg gaar nemlig ud fra, at Bevægelsen „Dansk Arbejde“ nu har faaet saa meget Indpas i den danske Befolkning, at Hovedparten virkelig er tilbøjelig til at foretrække dansk Arbejde, i dette Tilfælde altsaa danske Tændstikker. Derfor kunde jeg godt tænke mig Muligheden af, at udenlandske Fabrikker har regnet netop med dette: Jo mere danske Æskerne ser ud, des lettere har vi ved at afsætte vore udenlandske Produkter i Danmark. Hvis det er Tilfældet, er det jo uheldigt, at man paa-byder en dansk Indskrift. Hvis man skulde give et Paabud med Hensyn til en dansk Indskrift paa Tændstikæskerne, skulde det ud fra de Betragtninger, jeg her har fremført, nærmest være dette, at der skal staa med letlæselig Skrift paa alle udenlandske Tændstikæsker, der forhandles i Danmark,

„Udenlandsk Fabrikat“ — det vilde støtte den danske Tændstikindustri mere.

Naar denne lille Ændring i Loven ikke blev vedtaget sidst, da den var foreslaaet, nemlig i forrige Samling, var det jo, fordi man mente, at Ministeriet burde indhente nogle Oplysninger om, hvilken Betydning det vilde have, om man bibeholdt eller slettede Bestemmelsen. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, har forskellige Institutioner været spurgt, og alle disse Institutioner paa en enkelt nær har svaret, at de ikke tillagde Bestemmelsen nogen Betydning og ikke havde noget at indvende imod, at den gik ud. Kun en eneste Institution, nemlig Foreningen af gensidige danske Brandforsikringselskaber, har udtalt Ønske om at beholde den. De andre Institutioners Navne skal jeg ikke remse op, men blandt dem er Dansk Brandværns-Komité.

Tændstikfabrikkerne har yderligere hævdet, at hvis de skal give Æskerne denne Paaskrift, vil det ikke alene koste dem 100 000 Kr. om Aaret, men ogsaa ødelægge deres gamle hævdvundne Etiketter, hvilket de tillægger en meget væsentlig Betydning; disse Etiketter har de brugt gennem en meget lang Aarrække, og hvis deres Udseende skal forandres, vil det efter deres Mening skade Salget af deres Produkter betydeligt.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg paa egne og paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse og til hurtig Fremme her i Tinget.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg skal i Modsætning til de tidligere Ordførere ikke holde nogen stor Tale om denne Sag. Jeg tror, at selv om Bestemmelsen i den gældende Lov om Paaskrift paa Tændstikæskerne bliver ført ud i Livet, vil den ikke faa nogen særlig Betydning med Hensyn til at minske Brandfaren, og for saa vidt skal jeg ikke have noget imod at tiltræde det foreliggende Lovforslag. Jeg tror ligesom den ærede Ordfører for Venstre, at det eneste, som vil kunne mindske de mange Brande og faa sat de store Beløb ned, som nu mellem Aar og Dag gaar op i Røg, er en væsentlig Forhøjelse af de Bøder, der bliver fastsat, hvor der indtræffer Brande, og ganske særlig, hvor disse skyldes Børns Leg med Tændstikker. Jeg kan anbefale Lovforslaget, fordi jeg i og for sig tror, det er ret ligegyldigt, om denne Paaskrift kommer paa Æskerne eller ej, men naar Tændstikindustrien ønsker det, vil jeg mene, at man skal yde en saadan Haandsrækning til en be-